



Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 101/12
Luxembourg, 12. julija 2012

Sodba v zadevi C-176/11
HIT in HIT LARIX proti Bundesminister für Finanzen

Oglaševanje tujih igralnic se lahko pod določenimi pogoji prepove

Država članica lahko prepove oglaševanje igralnic iz drugih držav članic, če varstvo igralcev tam ni enakovredno

V Avstriji se za oglaševanje igralnic iz tujine zahteva predhodna pridobitev dovoljenja. Da bi upravljavec igralnice iz druge države članice pridobil dovoljenje, mora dokazati, da zakonsko zagotovljeno varstvo igralcev v tej državi članici „ustreza vsaj“ varstvu, ki ga zagotavlja avstrijska zakonodaja. V skladu z avstrijsko zakonodajo je dostop do igralnic dovoljen le polnoletnim osebam, vodstvo igralnice ima obveznost, da spremlja vedenje igralcev, da bi se ugotovilo, ali pogostost in intenzivnost njihove udeležbe pri igrah ogroža njihov eksistenčni minimum, obiskovalci pa imajo možnost neposredne vložitve civilne tožbe proti vodstvu igralnice, ki teh obveznosti ni izpolnilo.¹

Slovenski družbi HIT in HIT LARIX upravljata igralnice v Sloveniji. Pri Bundesminister für Finanzen (zvezni minister za finance, Avstrija) sta zaprosili za dovoljenje za oglaševanje svojih slovenskih igralnic v Avstriji. Ministrstvo je njuni prošnji zavrnilo ker družbi HIT in HIT LARIX nista dokazali, da slovenska zakonodaja na področju iger na srečo zagotavlja raven varstva igralcev, ki je primerljiva z ravni varstva v Avstriji.

Verwaltungsgerichtshof (upravno sodišče, Avstrija), na katero sta družbi HIT in HIT LARIX vložili tožbo zoper ti zavrnitvi, je na Sodišče naslovilo vprašanje, ali je ureditev, kakršna je avstrijska, skladna s svobodo opravljanja storitev, ki jo zagotavlja pravo Unije.

Sodišče je v današnji sodbi najprej spomnilo, da je ureditev iger na srečo eno od področij, na katerih se pojavljajo znatna moralna, verska in kulturna razhajanja med državami članicami. Ker to področje ni usklajeno, lahko države članice prosto določajo cilje svoje politike na področju iger na srečo in lahko natančno določijo želeno raven varstva.

Tako zgolj dejstvo, da je država članica izbrala drugačen sistem varstva, kot ga je sprejela druga država članica, ne more vplivati na presojo sorazmernosti določb, sprejetih na tem področju. Te je treba presojati samo glede na cilje, ki si jih prizadevajo doseči pristojni organi zadevne države članice, in glede na raven varstva, ki ga nameravajo zagotoviti.

Ob upoštevanju teh elementov je Sodišče presodilo, da pravo Unije ne nasprotuje avstrijski ureditvi, ker ta za dodelitev dovoljenja za oglaševanje zahteva le, da se dokaže, da upoštevna zakonodaja v drugi državi članici zagotavlja vsebinsko enakovredno varstvo pred tveganji, povezanimi z igrami na srečo, kot ga zagotavlja sama.

Taka ureditev, ki omejuje svobodo opravljanja storitev, je utemeljena s ciljem varstva prebivalstva pred tveganji, povezanimi z igrami na srečo. Ob upoštevanju tega cilja se zdi, da ta ureditev za tuje upravljavce igralnic ne pomeni pretiranega bremena in je tako lahko skladna z načelom sorazmernosti.

¹ Po mnenju avstrijske vlade je uporaba teh varnostnih pravil povzročila veliko zmanjšanje števila igralcev, saj so omejitve ali prepovedi vstopa v avstrijske igralnice v letu 2011 veljale za več kot 80.000 oseb. Med drugim naj bi bilo število igralnic v Avstriji omejeno na največ 15.

Bilo bi drugače, taka ureditev pa bi se štela za nesorazmerno, če bi se zahtevalo, da so v drugi državi članici pravila enaka, ali če bi ta ureditev vsebovala pravila, ki ne bi bila v neposredni zvezi s tveganji, ki izhajajo iz iger na srečo.

Vsekakor mora predložitveno sodišče preizkusiti, ali se za izdajo dovoljenja za oglaševanje lokacij iz druge države članice, na katerih se prirejajo igre na srečo, s spornim pogojem zahteva le, da za dosego legitimnega cilja varstva posameznikov pred tveganji, povezanimi z igrami na srečo, ureditev druge države članice določa vsebinsko enakovredne varovalke kot nacionalna ureditev.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na [„Europe by Satellite“](#) (+32) 2 2964106